

[Gert Petersen]

er der en lille artikel om Danmarks kreditværdighed og betalingsbalanceunderskud, udlandsgæld osv. Det oplyses, at den danske stats kreditværdighed fik et knæk i januar 1983, da det amerikanske analysefirma Standard and Poors nedgraderede Danmark til en lavere kategori af kreditværdighed. Aha, siger statsministeren, den store illusionskunstner, jamen det skyldtes jo den forrige regering. Det var kun et halvt år efter, at vi var kommet til. Men nu er der altså gået 4 år, hr. statsminister, og hvad siger så Standard and Poors om situationen i dag? Jeg citerer fra Børsens Nyhedsmagasin Phillip Bates, som er en af deres specialister i dansk økonomi. Han siger, at der ikke er udsigt til, at den danske kreditværdighed bliver større. »Underskuddet på den danske betalingsbalance og udlandsgælden vokser, og det giver anledning til bekymring«, siger han til Børsens Nyhedsmagasin.

Analysefirmaets politik er at undlade at offentliggøre ændringer i kreditklassificeringen af et land, men han understreger, at Danmarks voksende udlandsgæld er en stærk hindring for at give kongeriget AAA-stemplet igen.

Jeg ved ikke, om statsministeren har prøvet at holde det dér foredrag med de mange milliarder, der blev lagt sammen og trukket fra og lagt sammen igen, for Mr. Bates. Det kunne være, det gjorde indtryk på ham, så vi fik vores kreditværdighed igen. Eller rettere sagt, jeg tror ikke, det ville gøre indtryk på Mr. Bates. Jeg tror, Mr. Bates ville bede statsministeren om at komme med helt andre oplysninger, helt andre forudsigelser, helt andre analyser end det, som man har præsenteret for Folketinget her. Men bevar mig vel, Folketinget skal også kun bevilge penge. Mr. Bates skal vi jo låne hos, og det er, som det ligger med den udlandsgæld, vi har, åbenbart nok så nødvendigt.

Hvorfor har vi så den udlandsgæld? Det prøvede statsministeren jo også at tale sig fra. Det var noget med renter og den forrige regerings ansvar osv. osv. Nu går jeg igen til Børsens Nyhedsmagasin, som jeg stadig væk ikke tror er blevet bestukket af kommunister eller russere eller andre onde mennesker, men jeg tror, de skriver ud fra en ærlig kapitalistisk overbevisning, om jeg så må sige. I det samme nummer læser jeg:

»Det er bemærkelsesværdigt, at de fleste kommentarer til juliunderskuddet – det er på handelstallene – »har beskæftiget sig med privatforbruget. Det er faktisk ikke længere forbruget, der er »synderen«. Når underskuddet blev rekordstort, skyldes det en kollaps for industrieksporten.«

Kollaps for industrieksporten. Jamen industrieksporten skulle jo vokse med alle de investeringer, der er gjort, som i forvejen har belastet betalingsbalancen. Med alle disse glimrende investeringer – oven i købet er der også kommet flere i beskæftigelse, som statsministeren jo er meget optaget af – skulle man forvente, at industrieksporten voksede. Men den ikke alene ikke vokser, den er kollaberet, skriver dette velorienterede nyhedsmagasin.

Så er det vel ikke så underligt, at en anden én, der jo altså kun har Børsens Nyhedsmagasin og lignende organer for erhvervslivet at orientere sig ud fra – jeg har ikke statsministerens særlige forbindelser – taler om et udeligt privatkapitalistisk erhvervsliv. Det er ikke det ord, der anvendes i Børsens Nyhedsmagasin, men de er lige ved at gøre det. De har i hvert fald en meget stærk kritik af den måde, erhvervslivet har forvaltet sine pund på, og som socialist er det vel ikke mærkeligt, at jeg tager den kritik til mig, og måske også uddrager mere af den, end man ville gøre i Børsens Nyhedsmagasin.

Men statsministeren, hvad sagde han om de ord, jeg havde haft at sige om et udeligt privatkapitalistisk erhvervsliv? Ja, sagde han, sådan kan man tale, hvis man vil ignorere kendsgerningerne. Jamen statsminister, kendsgerningen er, at denne industrieksport er gået i stå trods de enorme chancer, som erhvervslivet har fået dels gennem regeringens politik – regeringen har forgyldt erhvervslivet – dels igennem forbedrede udenlandske konjunkturer.

Det er jo i virkeligheden også det, regeringen til en vis grad tager konsekvensen af ved nu at gå over til at føre en mere handlingsrettet og styrende erhvervspolitik. Det skal jeg ikke kritisere regeringen for. Det er snarere for sent, at man gør det, men jeg tror heller ikke, at denne regering kan gøre det i tilstrækkeligt omfang.

Men når man overhovedet tager fat på det, så er det da i en erkendelse, som bare ikke må udtales offentligt, af, at det danske